

[Aksel Larsen.]

som kan begrunde påstanden om nogen østlig eller russisk trusel.

Man har her talt om østblok; man ved, at den ikke eksisterer, men at der eksisterer en række regionale forsvarsaftaler i øst- og mellemeuropa i overensstemmelse med FN's charter, aftaler, som alle tager sigte på den situation, at de pågældende lande påny skulle blive udsat for et tysk angreb. Andet går de ikke ud på. Mig bekendt har man ikke østfra truet Danmarks suverænitet eller blandet sig i vore indre anliggender på nogen måde. Vor suverænitet er kun krænket af Amerikas Forenede Stater, som har baser på Grønland, og vi ved, at de bibeholder disse baser med den danske regerings billigelse.

Må jeg henvise til Sovjetunionens og Sovjetregeringens konsekvente fredspolitik, som er kommet til udtryk på mangfoldige måder, blandt andet igennem forslagene om nedsættelse af stormagternes rustninger og om forbudet mod atomvåbenet, som Sovjetunionen fremsatte på De Forenede Nationers sidste generalforsamling, forslag, som blev forkastet, idet bl. a. Danmark stemte imod dem. Må jeg erindre om Stalins forslag om en konference med Truman til bilæggelse af stridighederne, et forslag, som vakte vild forvirring og derfor blev afvist under den påstand, at det kunne man ikke, man kunne kun tillade en konference mellem de fire stormagter. Dertil svarede Stalin, at han var meget villig til en konference mellem de fire stormagter for at få en fredelig løsning på problemerne, men fra vestmagtside har man endnu ikke reageret positivt herpå; det tyder ikke på særlig fredsvilje. Må jeg erindre om, at det, der skulle danne grundlaget for Europas tilstand efter krigen og for fredens sikkerhed efter krigen, var aftalerne i Jalta og Potsdam, som Sovjetunionen er blevet stående fast på og kræver ført ud i livet i den ånd, hvori de blev truffet, men som vestmagterne er sprunget fra.

Må jeg erindre om, at Sovjetunionen aldrig har påført Danmark krig eller truet Danmark, men derimod spillet en meget stor rolle og ydet meget store ofre i kampen for befrielsen. Må jeg overfor al denne russerskræk have lov til at anføre et norsk kronvidne, som under krigen sagde følgende:

„Russerskrækken er ikke et fænomen af ny dato. Det nye, som kom til efter den russiske revolution, var bolsjevikskrækken. Til dags dato mangler vi det ringeste bevis på, at Rusland nogensinde

har tænkt på at angribe Norge; vi savner derimod ikke beviser for, at russer- og bolsjevikforskrækkelsen er opagiteret af magter og kredse, som havde aggressive planer mod Rusland, beviserne er til overflod til stede i den politiske historie fra 1918 til i dag.“

Dette norske kronvidne er man måske tilbøjelig til ikke at tage alvorligt, men når jeg siger, at det er kong Håkon, der udtalte dette, kan det dog være, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft føler trang til at tænke en lille smule over det.

Et andet norsk kronvidne, den norske udenrigsminister Halvard Lange, udtalte på en fortrolig pressekonference den 13. december 1948 følgende:

„Der er ingen tegn, som tyder på, at det vil komme til nogen krig i den nærmeste fremtid. Sovjetunionen ønsker ikke krig, og vestmagterne er ikke på langt nær færdige til at tage en krig. Der er ikke noget, som tyder på, at Sovjetunionen forbereder noget fremstød vestover. Der er ikke bygget nye dobbeltsporede jernbaner i Polen eller Østtyskland, efter det man ved. Men i den tid, som vil gå mellem vedtagelsen af Atlanterhavspagten og til Europas forsvar er udbygget, vil der blive en meget kritisk periode. Overfor en så gigantisk provokation, som Sovjetunionen nødvendigvis må opfatte en sådan pagt, kan det tænkes, at den vil slå til, før vestmagterne er blevet for stærke.“

Det har Norges udenrigsminister Halvard Lange sagt; og jeg synes, man skulle tænke lidt over det, selv om Halvard Lange handler i stik modsætning til den opfattelse, han her giver udtryk for.

Det er sagt, at det er fra Vesten, man kan vente venskabelig støtte, og det er dér, der er fredsvilje; jeg tror, det var det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen, der udtalte sig meget kraftigt i den retning. Det ærede medlem sagde, at der var ingen tvivl om de vestlige demokratiers fredsvilje. Det er antagelig derfor, at Holland laver krig i Indonesien midt under en våbenstilstand, det er antagelig derfor, at England forsyner araberfyrrerne med våben og krigsmateriel til krigen i Palæstina. Det er antagelig derfor, at Amerika vil levere krigsmateriel og penge til den græske fascistregering. Det synes nu at være således, at det er i den såkaldte vestlige verden, der er krig, men ikke i den østlige. De Forenede Stater forbereder sig øjensynlig på krig, de har baser snart sagt over hele jordkloden, angivelig til deres forsvar. De har baser på Grønland